

Artigo 4. *Restitución á Xeneralidade de Cataluña.*

1. Para a identificación dos documentos, fondos documentais e outros efectos crearase, no prazo máximo de dous meses a partir da entrada en vigor desta lei, unha Comisión Mixta Goberno-Xeneralidade de Cataluña integrada por representantes designados por ambas as dúas administracións.

2. En todo caso, os documentos, fondos documentais e outros efectos que xa fosen identificados en cumprimento do Convenio sobre microfilmación de documentos da antiga Xeneralidade de Cataluña, celebrado polo Ministerio de Cultura e a Xeneralidade de Cataluña o 22 de outubro de 1982, serán entregados á Xeneralidade no prazo máximo de tres meses a partir da entrada en vigor desta lei.

Artigo 5. *Requisitos e procedemento.*

1. O dereito á restitución aos suxeitos previstos no artigo 2.2 deberá exercerse no prazo dun ano contado a partir do día seguinte á notificación do acto de identificación aos que poidan resultar os seus lexítimos titulares. No suposto de que non sexa posible a práctica da devandita notificación, o prazo computarase desde o día seguinte ao da publicación do acto de identificación. Transcorrido o devandito prazo, caducará o dereito á restitución dos documentos, fondos documentais e outros efectos.

2. As peticións e solicitudes que se formulen serán tramitadas e resoltas polo procedemento que estableza a Xeneralidade de Cataluña en exercicio das súas competencias, e contra os actos e resolucións que se diten no dito procedemento os particulares poderán interpoñer os recursos que correspondan.

3. Só se poderá declarar a procedencia da restitución dos documentos, fondos documentais e outros efectos se no procedemento referido nos puntos anteriores se cumpren os seguintes requisitos:

- a) A identificación precisa dos documentos, fondos documentais e outros efectos cuxa restitución se solicita.
- b) A acreditación documental ou por calquera outro medio de proba admitido en dereito, da súa titularidade dominical no momento da incautación.
- c) A acreditación documental, ou por calquera outro medio de proba admitido en dereito, da condición de sucesor lexítimo no caso de morte ou declaración de falecemento dos titulares que sexan persoas naturais, ou de extinción no caso de persoas xurídicas.

Artigo 6. *Exencións tributarias.*

1. A incorporación dos documentos, fondos documentais e outros efectos ao patrimonio das persoas físicas ou xurídicas como consecuencia da restitución resultará exenta de calquera tributo.

2. A restitución dos documentos, fondos documentais e outros efectos estará exenta do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados se desta deriva a realización dalgún dos feitos impondibles do devandito tributo.

3. Os instrumentos públicos, documentos, inscricións ou escritos que, se é o caso, se practiquen en calquera rexistro público, gozarán dos mesmos beneficios que os establecidos a favor do Estado na lexislación vixente respecto aos honorarios e aranceis que deben satisfacerse.

Disposición adicional primeira. *Restitución a persoas naturais ou xurídicas de carácter privado doutras comunidades autónomas.*

A restitución dos documentos, fondos documentais e efectos ás persoas naturais ou xurídicas de carácter privado poderá ser levada a cabo polas comunidades autónomas que o soliciten, de acordo co procedemento que o Goberno estableza e de conformidade cos requisitos previstos no artigo 5.

Disposición adicional segunda. *Creación e posta en funcionamento do Centro Documental da Memoria Histórica.*

No prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei, crearase e porase en funcionamento, co carácter de titularidade e xestión estatal, un Centro Documental da Memoria Histórica con sede en Salamanca, no que se integrarán os fondos do actual Arquivo Xeral da Guerra Civil Española.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se o poñan ao establecido nesta lei.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Polo tanto,
Mando a todos os españois particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 17 de novembro de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19003 *LEI 22/2005, do 18 de novembro, pola que se incorporan ao ordenamento xurídico español diversas directivas comunitarias en materia de fiscalidade de produtos enerxéticos e da electricidade e do réxime fiscal común aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes, e se regula o réxime fiscal das achegas transfronteirizas a fondos de pensións no ámbito da Unión Europea. («BOE» 277, do 19-11-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Esta lei ten como obxecto a incorporación ao ordenamento xurídico español de diversas directivas comu-

nitarias e a regulación do réxime fiscal das achegas transfronteirizas a fondos de pensións no ámbito da Unión Europea.

Así, traspóñense as seguintes directivas:

a) A Directiva 2003/92/CE do Consello, do 7 de outubro de 2003, pola que se modifica a Directiva 77/388/CEE, no referente ás normas relativas ao lugar de entrega do gas e da electricidade.

b) A Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro de 2003, pola que se reestrutura o réxime comunitario de imposición dos produtos enerxéticos e da electricidade.

c) A Directiva 2003/123/CE do Consello, do 22 de decembro de 2003, pola que se modifica a Directiva 90/435/CEE, relativa ao réxime fiscal común aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes.

Por outro lado, regúlase o réxime fiscal das achegas transfronteirizas a fondos de pensións, e posibilitase no ámbito dos sistemas colectivos ou de emprego que as achegas efectuadas a fondos de pensións doutros Estados membros teñan o mesmo tratamento fiscal que as realizadas a fondos de pensións españois.

Esta lei inclúe, así mesmo, sete disposicións derradeiras. Na primeira modifícase o artigo 34 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, para incorporar Aragón e Galicia, por solicitude destas comunidades autónomas, na lista de comunidades autónomas nas cales é obrigatorio o réxime de autoliquidación do imposto. Na disposición derradeira segunda regúlase a reversión das diferenzas temporais derivadas da aplicación do réxime fiscal de determinados contratos de arrendamento financeiro, cando se produce unha perda definitiva dos bens arrendados por causa non imputable ao contribuínte. Na disposición derradeira terceira modifícase o artigo 25 da Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro. Na disposición derradeira cuarta engádese unha nova disposición adicional sétima á Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España. Finalmente, na disposición derradeira sétima regúlase a entrada en vigor desta lei, que será o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

II

A crecente liberalización do sector do gas e da electricidade, destinada a completar o mercado interior comunitario de ambos os produtos, puxo de manifesto a necesidade de revisar as regras comunitarias conforme as cales se veu determinando ata agora a tributación no imposto sobre o valor engadido destas subministracións. Así, a aprobación da Directiva 2003/92/CE fai necesaria a modificación daqueles preceptos da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, que determinan esta tributación.

As entregas de gas distribuído por redes e de electricidade considéranse entregas de bens para os efectos do imposto sobre o valor engadido. Non obstante, e a diferenza do que ocorre con outros bens, non é fácil o seguimento do seu percorrido, polo que non é factible a aplicación aos intercambios intracomunitarios destes bens do réxime establecido con carácter xeral para os ditos intercambios.

A consecución dun auténtico mercado interior de gas e electricidade, no cal a aplicación do imposto sobre o valor engadido non supoña obstáculo ningún, obriga á localización das entregas de gas e de electricidade a revendedores no lugar en que estes teñan a sede da súa

actividade, establecemento permanente ou, en defecto dos anteriores, o lugar do seu domicilio, sempre que sexan estes lugares aqueles desde os que se contratou a subministración. Desta maneira evitase que as empresas que se pretenden beneficiar da existencia dun mercado comunitario para estes bens teñan que soportar cotas do imposto en países distintos daqueles nos cales se encontran establecidas. O resultado que se obtén con esta modificación é equivalente ao que resulta da aplicación das normas que regulan o tráfico intracomunitario entre empresas, aínda que a solución que se adopta é distinta desde un punto de vista técnico, o que permite eliminar os problemas que ocasiona a especialidade existente na distribución destes produtos.

Na fase de consumo do gas e da electricidade, as correspondentes entregas débense considerar efectuadas alí onde se produza o consumo efectivo destes bens, considerándose como tal o lugar en que se encontra o contador co que se efectúe a medición dos bens adquiridos.

Todas estas regras de tributación se conteñen no novo número sete que se engade ao artigo 68 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.

A modificación a que se acaba de facer referencia debe completarse coa aplicación do mecanismo de inversión do suxeito pasivo cando o proveedor de gas ou de electricidade non se encontra establecido no territorio de aplicación do imposto e o seu cliente se encontra identificado no dito territorio. Neste sentido modifícase o artigo 84 da citada Lei 37/1992, do 28 de decembro.

O gas e a electricidade submístranse a través de redes de distribución, o que orixina a prestación de determinados servizos que aseguren o acceso a tales redes. O adecuado funcionamento do imposto en relación con estas prestacións de servizos aconsella igualmente o establecemento de regras específicas co mesmo fin que se sinalou con anterioridade respecto ás subministracións de gas e de electricidade. Para tal efecto, modifícase o punto 5.º do artigo 70.un da Lei 37/1992, do 28 de decembro, en consonancia co previsto na directiva que se traspón.

Finalmente, e á vista das modificacións comentadas, introdúcense diversos axustes técnicos que teñen como obxectivo asegurar o adecuado funcionamento do tributo. A esta razón responden as modificacións dos artigos 9, 13, 66, 92, 119 e 170 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.

III

Esta lei procede, así mesmo, á transposición daqueles aspectos da Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro de 2003, pola que se reestrutura o réxime comunitario de imposición dos produtos enerxéticos e da electricidade, que así o requiren. En efecto, esta directiva deixou unha ampla marxe de flexibilidade aos Estados, incluso en relación cos prazos para incrementar os niveis nacionais de imposición nos escasos supostos en que os novos niveis mínimos comunitarios quedan por riba dos ditos niveis nacionais. Por outra parte, a nova directiva prevé posibilidades diversas para os Estados membros, que son soberanos para decidir o seu establecemento. Tendo en conta esta flexibilidade, son poucas as modificacións que a nova directiva obriga a poñer en práctica de maneira inmediata, que quedan limitadas á modificación dalgúns dos preceptos contidos na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, referidos ao imposto sobre hidro-

carburos e ao imposto sobre a electricidade, e á creación formal dun novo imposto especial sobre o carbón.

En canto ás modificacións no imposto sobre hidrocarburos, a maior parte delas refírese ao novo encaixe formal na estrutura do imposto dos biocarburos e biocombustibles e do gas natural, pero sen que a tributación efectiva actual se modifique. Non obstante, procédese á redución do tipo impositivo do gas licuado de petróleo (GLP) utilizado como carburante de uso xeral e á fixación dun tipo cero para o gas natural utilizado como combustible ou como carburante en motores estacionarios. Por outra parte, sen unha vinculación directa coa transposición da directiva, suprímese o requisito da marcación fiscal para a aplicación de tipos reducidos aos hidrocarburos gasosos, posto que se trataba dunha previsión contida na redacción orixinal da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais (artigo 50.3) que nunca foi posta en práctica regulamentariamente, xa que a marcación fiscal se limitou a produtos líquidos como o gasóleo e o queroseno.

En canto ao imposto sobre a electricidade, sendo a súa actual estrutura conforme coas previsións da directiva, a única novidade que se introduce é a fixación dun importe mínimo de percepción, fixado en euros por megawatt-hora (MWh), que se corresponde co nivel impositivo mínimo que fixa a directiva.

E respecto ao imposto especial sobre o carbón, que se regula nun novo título III que se engade na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, debe destacarse que, de acordo coas posibilidades de non suxeición ou de exención que a propia Directiva 2003/96/CE ofrece, a súa creación non debe representar, con carácter xeral, unha carga tributaria efectiva para o carbón que se consome en España.

IV

A Directiva 2003/123/CE modificou a Directiva 90/435/CEE, relativa ao réxime fiscal común aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes. A Directiva 90/435/CEE introduciu disposicións comúns en relación co pagamento de dividendos e outros beneficios distribuídos, concibidas de modo que resultasen neutras desde a óptica da competencia. O obxectivo era eximir de retención en orixe os dividendos e outros beneficios distribuídos por filiais ás súas sociedades matrices e eliminar a dobre imposición desas rendas na sociedade matriz.

A experiencia adquirida coa aplicación da Directiva 90/435/CEE puxo de relevo diversos aspectos en que cabería mellorar o seu texto, para así estender os efectos favorables das normas comúns aprobadas en 1990. Isto levouse a cabo a través da Directiva 2003/123/CE do Consello, do 22 de decembro de 2003, que modifica a directiva citada con anterioridade.

O artigo 2 da Directiva 90/435/CEE define qué sociedades entran no seu ámbito de aplicación, e o seu anexo contén unha lista daquelas. Certas formas de sociedades non figuraban nesa lista, aínda cando se considerasen residentes para efectos fiscais nun Estado membro e estivesen suxeitas nel ao imposto sobre sociedades. Por iso, ampliouse o ámbito de aplicación da mencionada Directiva 90/435/CEE, de modo que o seu ámbito englobe outras entidades que poidan desenvolver actividades transfronteirizas na Comunidade se cumpren todas as condicións establecidas nesa directiva.

Para ampliar o alcance das vantaxes da Directiva 90/435/CEE, o limiar de participación necesario para que unha sociedade sexa considerada sociedade matriz, e a outra, a súa sociedade filial debe rebaixarse gradual-

mente do 25 ao 10 por cento, nun período que se inicia en 2005 e conclúe en 2009.

Por outro lado, o pagamento de beneficios distribuídos a un establecemento permanente dunha sociedade matriz e a percepción destes beneficios por este establecemento deben dar lugar ao mesmo trato que rexe entre unha sociedade filial e a súa sociedade matriz. Aquí débese incluír o caso en que unha sociedade matriz e a súa sociedade filial estean situadas no mesmo Estado membro e o establecemento permanente estea situado noutro, salvo que se encontre situado nun país ou territorio cualificado como paraíso fiscal.

En consecuencia, a transposición da Directiva 2003/123/CE exige efectuar modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo, concretamente, no seu artigo 14, números 1.h) e 2.

V

A Comisión Europea, desde que publicara o 19 de abril de 2001 a comunicación «A eliminación dos obstáculos fiscais ás prestacións por pensións transfronteirizas dos sistemas de emprego», despregou unha grande actividade con vistas a racionalizar, desde o seu punto de vista, a fiscalidade das pensións no seo da Unión Europea.

No ámbito das achegas transfronteirizas, as institucións da Unión Europea, fundamentalmente a Comisión, sempre cuestionaron as retencions dos Estados membros, con carácter xeral, para outorgar incentivos tributarios polas achegas que puidesen facer os seus residentes a fondos de pensións localizados noutros Estados membros nas mesmas condicións que se as achegas se fixesen a fondos localizados nese Estado, dentro dos sistemas colectivos ou de emprego.

A Comisión Europea sinalou que estas retencions eran contrarias ao acervo comunitario, xa que vulneraban as liberdades básicas do Tratado, xa que atentan contra a libre circulación de traballadores, a liberdade de establecemento e a libre circulación de capitais.

A xurisprudencia comunitaria avala esta consideración en diversas sentenzas, como no caso Danner, asunto C-136/00, en sentenza do 3 de outubro de 2002, que establece que «o artigo 59 do Tratado debe interpretarse no sentido de que se opón a unha norma tributaria dun Estado membro que limita ou exclúe o dereito a deducir, para efectos do imposto sobre a renda, as achegas a seguros de xubilación voluntarios aboadas a entidades de seguros de pensións establecidas noutros Estados membros ao mesmo tempo que concede o dereito a deducir tales achegas cando se pagan a organismos establecidos no primeiro Estado membro, se non exclúe así mesmo o carácter imponible das pensións aboadas polas ditas entidades.»

Para cumprir co acervo comunitario, resulta preciso efectuar unha serie de modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, e no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, para posibilitar que as achegas transfronteirizas a fondos de pensións do segundo pilar poidan ser reducibles na imposición persoal nas mesmas condicións e circunstancias que se se fixesen a institucións domiciliadas en España.

Para isto, tómase como referencia a Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fon-

dos de pensións de emprego, que establece o marco financeiro que posibilita que se efectúen estas achegas a fondos de pensións doutros Estados no ámbito dos sistemas colectivos ou de emprego. Esta directiva, como se indica no seu preámbulo, constitúe o primeiro paso cara a un mercado interior da previsión ocupacional para a xubilación organizada a escala europea.

CAPÍTULO I

Transposición da Directiva 2003/92/CE do Consello, do 7 de outubro de 2003, pola que se modifica a Directiva 77/388/CEE, no referente ás normas relativas ao lugar de entrega do gas e da electricidade

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

Con efectos desde o día 1 de xaneiro de 2005, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido:

Un. Engádese unha alínea h) e modifícase o último parágrafo do artigo 9.3.º, coa seguinte redacción:

«h) As entregas de gas a través do sistema de distribución de gas natural ou de electricidade que se considerarían efectuadas noutro Estado membro da Comunidade de acordo co establecido no número sete do artigo 68.

As exclusións a que se refiren as alíneas a) a h) anteriores non terán efecto desde o momento en que se deixe de cumprir calquera dos requisitos que as condicionan».

Dous. Engádese unha letra g) no artigo 13.1.º, coa seguinte redacción:

«g) As adquisicións de bens que se correspondan coas entregas de gas a través do sistema de distribución de gas natural ou de electricidade que se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto de acordo co número sete do artigo 68.»

Tres. Engádese un número 3.º no artigo 66, coa seguinte redacción:

«3.º As importacións de gas a través do sistema de distribución de gas natural ou de electricidade, con independencia do lugar en que se deba considerar efectuada a entrega destes produtos.»

Catro. Engádese un número sete no artigo 68, coa seguinte redacción:

«Sete. As entregas de gas a través do sistema de distribución de gas natural ou de electricidade entenderanse efectuadas no territorio de aplicación do imposto nos supostos que se citan a continuación:

1.º As efectuadas a un empresario ou profesional revendedor, cando este teña a sede da súa actividade económica ou posúa un establecemento permanente ou, no seu defecto, o seu domicilio no citado territorio, sempre que estas entregas teñan por destinatarios esta sede, establecemento permanente ou domicilio.

Para estes efectos, entenderase por empresario ou profesional revendedor aquel cuxa actividade principal respecto ás compras dos citados gas ou

electricidade consista na revenda destes produtos, sempre que o consumo propio de tales bens sexa insignificante.

2.º Calquera outra, cando o adquirente efectúe o uso ou consumo efectivos destes bens no territorio de aplicación do imposto. Para estes efectos, considerarase que tal uso ou consumo se produce no citado territorio cando nel se encontre o contador no cal se efectúe a medición.

Cando o adquirente non consuma efectivamente o total ou parte destes bens, os non consumidos considerarase usados ou consumidos no territorio de aplicación do imposto cando o adquirente teña nese territorio a sede da súa actividade económica ou posúa un establecemento permanente ou, no seu defecto, o seu domicilio, sempre que as entregas tivesen por destinatarios a dita sede, establecemento permanente ou domicilio.»

Cinco. A actual letra k) do número 5.º B do artigo 70.un pasa a ser a letra l), e engádese unha nova letra k) coa seguinte redacción:

«k) A provisión de acceso aos sistemas de distribución de gas natural ou electricidade, o transporte ou transmisión de gas e electricidade a través destes sistemas, así como a prestación doutros servizos directamente relacionados con calquera dos servizos comprendidos nesta letra.»

Seis. Engádese un número 4.º no artigo 84.un, coa seguinte redacción:

«4.º Sen prexuízo do disposto nos números anteriores, os empresarios ou profesionais, así como as persoas xurídicas que non actúen como empresarios ou profesionais, que sexan destinatarios de entregas de gas e de electricidade que se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto conforme o disposto no número sete do artigo 68, sempre que a entrega a efectúe un empresario ou profesional non establecido no citado territorio e que lle comunicasen o número de identificación que para efectos do imposto sobre o valor engadido teñan atribuído pola Administración española.»

Sete. Modifícase o número 3.º do artigo 92.un, que queda redactado da seguinte maneira:

«3.º As entregas de bens e prestacións de servizos comprendidas nos artigos 9.1.º c) e d); 84.un.2.º e 4.º, e 140 quince, todos eles desta lei.»

Oito. Modifícanse os números 2.º e 3.º do artigo 119.dous, que quedan redactados da seguinte maneira:

«2.º Que durante o período a que se refire a solicitude non realizasen no territorio de aplicación do imposto entregas de bens ou prestacións de servizos suxeitas a este distintas das que se citan a seguir:

a) As entregas de bens e prestacións de servizos nas cales os suxeitos pasivos do imposto sexan os destinatarios delas, segundo o disposto nos números 2.º, 3.º e 4.º do artigo 84.un desta lei.

b) Os servizos de transporte e os servizos accesorios aos transportes, exentos do imposto en virtude do disposto nos artigos 21, 23, 24 e 64 desta lei.

3.º Que, durante o período a que se refire a solicitude, os interesados non fosen destinatarios de entregas de bens nin de prestacións de servizos das comprendidas nos números 6.º e 7.º do artigo 70.un e nos artigos 72, 73 e 74 desta lei, suxeitas e non exentas do imposto e respecto das cales teñan estes interesados a condición de suxeitos pasivos en virtude do disposto nos números 2.º e 4.º do artigo 84.un desta lei.»

Nove. Modifícase o número 4.º do artigo 170.dous, que queda redactado da seguinte maneira:

«4.º A non consignación na autoliquidación que se debe presentar polo período correspondente das cantidades das cales sexa suxeito pasivo o destinatario das operacións conforme os números 2.º, 3.º e 4.º do artigo 84.un, do artigo 85 ou do artigo 140 quinque desta lei.»

CAPÍTULO II

Transposición da Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro de 2003, pola que se reestrutura o réxime comunitario de imposición dos produtos enerxéticos e da electricidade

Artigo segundo. *Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.*

Con efectos a partir da entrada en vigor desta lei, introdúcese as seguintes modificacións na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

Un. Modifícase o artigo 1, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 1. *Natureza dos impostos especiais.*

1. Os impostos especiais son tributos de natureza indirecta que recaen sobre consumos específicos e gravan, en fase única, a fabricación, importación e, se é o caso, introdución, no ámbito territorial interno de determinados bens, así como a matriculación de determinados medios de transporte e a posta a consumo de carbón, de acordo coas normas desta lei.

2. Teñen a consideración de impostos especiais os impostos especiais de fabricación, o imposto especial sobre determinados medios de transporte e o imposto especial sobre o carbón.»

Dous. Modifícase o artigo 46, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 46. *Ámbito obxectivo.*

1. Para os efectos desta lei, inclúense no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos os seguintes produtos:

- a) Os produtos clasificados nos códigos NC 2705, 2706, 2707, 2709, 2710, 2711, 2712 e 2715.
- b) Os produtos clasificados nos códigos NC 2901 e 2902.
- c) Os produtos clasificados no código NC 3403.
- d) Os produtos clasificados no código NC 3811.
- e) Os produtos clasificados no código NC 3817.
- f) O alcohol etílico producido a partir de produtos agrícolas ou de orixe vexetal clasificado no

código NC 2207.20.00, cando se destine a un uso como carburante, como tal ou logo de modificación ou transformación química.

g) Os produtos que se indican a continuación cando se destinen a un uso como combustible ou como carburante:

1.º O alcohol metílico clasificado nos códigos NC 2905.11.00 e obtido a partir de produtos de orixe agrícola ou vexetal, xa se utilice como tal ou logo de modificación ou transformación química.

2.º Os produtos clasificados nos códigos NC 1507 a 1518, xa se utilicen como tales ou logo de modificación ou transformación química, incluídos os produtos clasificados no código NC 3824.90.99 obtidos a partir daqueles.

2. Estarán tamén incluídos no ámbito obxectivo do imposto os produtos non comprendidos no punto anterior destinados a seren utilizados como carburante, como aditivos para carburantes ou para aumentar o volume final de determinados carburantes.

3. Comprenderanse, igualmente, no ámbito obxectivo do imposto aqueles hidrocarburos non previstos no número 1 –a excepción do carbón, o lignito, a turba ou outros hidrocarburos sólidos– destinados a seren utilizados como combustibles.»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 49, que queda redactado da seguinte maneira:

«1. Para os efectos deste imposto, establécense as seguintes definicións:

a) Gasolina con chumbo: os produtos clasificados, con independencia do seu destino, nos códigos NC 2710.11.31, 2710.11.51 e 2710.11.59.

b) Gasolina sen chumbo: os produtos clasificados, con independencia do seu destino, nos códigos NC 2710.11.41, 2710.11.45 e 2710.11.49.

c) Os demais aceites lixeiros: os produtos clasificados nos códigos NC 2710.11.11 a 2710.11.90 que non sexan gasolina con chumbo ou gasolina sen chumbo. Cando se trate de produtos clasificados nos códigos NC 2710.11.21 e 2710.11.25, as disposicións que derivan da súa inclusión neste punto só serán aplicables aos movementos comerciais por xunto.

d) Queroseno: os produtos clasificados nos códigos NC 2710.19.21 e 2710.19.25.

e) Os demais aceites medios: os produtos clasificados nos códigos NC 2710.19.11 a 2710.19.29 que non sexan queroseno. Cando se trate de produtos clasificados no código NC 2710.19.29, as disposicións que derivan da súa inclusión neste número só serán aplicables aos movementos comerciais por xunto.

f) Gasóleo: os produtos clasificados nos códigos NC 2710.19.31 a 2710.19.49.

g) Fuel óleo: os produtos clasificados nos códigos NC 2710.19.51 a 2710.19.69.

h) Gas licuado de petróleo (GLP): os produtos clasificados nos códigos NC 2711.12.11 a 2711.19.00.

i) Gas natural: os produtos clasificados nos códigos NC 2711.11.00 e 2711.21.00.

j) Bioetanol: os produtos a que se refire o artigo 46.1.f).

k) Biometanol: os produtos a que se refire o artigo 46.1.g).1.º

l) Biodiésel: os produtos a que se refire o artigo 46.1.g).2.º

m) Biocombustibles: o biometanol e o biodiésel, cando se utilicen como carburantes, e o bioetanol.

n) Biocombustibles: o biometanol e o biodiésel cando se utilicen como combustibles.

ñ) Outros hidrocarburos sometidos a control: os produtos clasificados nos códigos NC 2707.10, 2707.20, 2707.30, 2707.50, 2901.10, 2902.20, 2902.30, 2902.41, 2902.42, 2902.43 e 2902.44.

o) Considerarase definido neste artigo calquera outro produto ao cal, de acordo co disposto no artigo 20.2 da Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro de 2003, pola que se reestrutura o réxime comunitario de imposición dos produtos enerxéticos e da electricidade, resulten de aplicación as disposicións de control e circulación previstas na Directiva 92/12/CEE do Consello, do 25 de febreiro de 1992, relativa ao réxime xeral, tenza, circulación e controis dos produtos obxecto de impostos especiais.»

Catro. Modifícase o número 1 do artigo 50, que queda redactado da seguinte maneira:

«1. O imposto exíxirase de acordo coas seguintes tarifas e epígrafes:

Tarifa 1.ª:

Epígrafe 1.1 Gasolinas con chumbo: 404,79 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.2.1 Gasolinas sen chumbo de 97 I.O. ou de octanaxe superior: 402,92 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.2.2 As demais gasolinas sen chumbo: 371,69 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.3 Gasóleos para uso xeral: 269,86 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.4 Gasóleos utilizables como carburante nos usos previstos no número 2 do artigo 54 e, en xeral, como combustible: 78,71 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.5 Fuel óleos: 13,43 euros por tonelada.

Epígrafe 1.6 GLP para uso xeral: 57,47 euros por tonelada.

Epígrafe 1.8 GLP destinados a usos distintos aos de carburante: 0 euros por tonelada.

Epígrafe 1.9 Gas natural para uso xeral: 1,15 euros por xigajoule.

Epígrafe 1.10 Gas natural destinado a usos distintos aos de carburante, así como o gas natural destinado ao uso como carburante en motores estacionarios: 0 euros por xigajoule.

Epígrafe 1.11 Queroseno para uso xeral: 291,79 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.12 Queroseno destinado a usos distintos dos de carburante: 78,71 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.13 Bioetanol e biometanol para uso como carburante: 0 euros por 1.000 litros. Sen prexuízo do previsto no número 2 do artigo 50 bis, a partir do 1 de xaneiro de 2013 será de aplicación o tipo fixado na epígrafe 1.2.2.

Epígrafe 1.14 Biodiésel para uso como carburante: 0 euros por 1.000 litros. Sen prexuízo do previsto no número 2 do artigo 50 bis, a partir do 1 de xaneiro de 2013 será de aplicación o tipo fixado na epígrafe 1.3.

Epígrafe 1.15 Biodiésel e biometanol para uso como combustible: 0 euros por 1.000 litros. A partir do 1 de xaneiro de 2013 será de aplicación o tipo fixado na epígrafe 1.4.

Tarifa 2.ª:

Epígrafe 2.1 Alcatráns de hulla e demais produtos clasificados no código NC 2706: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.2 Benzois e demais produtos clasificados nos códigos NC 2707.10, 2707.20, 2707.30 e 2707.50: o tipo establecido para a epígrafe 1.1.

Epígrafe 2.3 Aceites de creosota clasificados no código NC 2707.91.00: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.4 Aceites brutos e demais produtos clasificados no código NC 2707 e non comprendidos nas epígrafes 2.2 e 2.3: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.5 Aceites crus condensados de gas natural, clasificados no código NC 2709, para uso xeral: o tipo establecido para a epígrafe 1.11.

Epígrafe 2.6 Aceites crus condensados de gas natural, clasificados no código NC 2709, destinados a usos distintos aos de carburante: o tipo establecido para a epígrafe 1.12.

Epígrafe 2.7 Os demais produtos clasificados no código NC 2709: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.8 Gasolinas especiais e demais produtos clasificados, con independencia do seu destino, nos códigos NC 2710.11.11, 2710.11.15, 2710.11.21, 2710.11.25, 2710.11.70 e 2710.11.90: o tipo establecido para a epígrafe 1.1.

Epígrafe 2.9 Aceites medios distintos dos querosenos clasificados, con independencia do seu destino, nos códigos NC 2710.19.11, 2710.19.15 e 2710.19.29, para uso xeral: o tipo establecido para a epígrafe 1.11.

Epígrafe 2.10 Aceites medios distintos dos querosenos clasificados, con independencia do seu destino, nos códigos NC 2710.19.11, 2710.19.15 e 2710.19.29 e destinados a usos distintos aos de carburante: o tipo establecido para a epígrafe 1.12.

Epígrafe 2.11 Aceites pesados e preparacións clasificados, con independencia do seu destino, no código NC 2710.19.81, 2710.19.83, 2710.19.85, 2710.19.87, 2710.19.91, 2710.19.93 e 2710.19.99: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.12 Hidrocarburos gasosos clasificados no código NC 2711.29.00 e produtos clasificados no código NC 2705, para uso xeral: o tipo establecido para a epígrafe 1.9.

Epígrafe 2.13 Hidrocarburos gasosos clasificados no código NC 2711.29.00 e produtos clasificados no código NC 2705, destinados a usos distintos aos de carburante: o tipo establecido para a epígrafe 1.10.

Epígrafe 2.14 Vaselina e demais produtos clasificados no código NC 2712: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.15 Mesturas bituminosas clasificadas no código NC 2715: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.16 Hidrocarburos de composición química definida, incluídos no ámbito obxectivo do imposto e clasificados nos códigos NC 2901 e 2902: o tipo establecido para a epígrafe 1.1.

Epígrafe 2.17 Preparacións clasificadas no código NC 3403: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.

Epígrafe 2.18. Preparacións antidetonantes e aditivos clasificados no código NC 3811: o tipo establecido para a epígrafe 1.1.

Epígrafe 2.19 Mesturas de alquilbencenos e mesturas de alquilnaftalenos clasificadas no código NC 3817: o tipo establecido para a epígrafe 1.5.»

Cinco. Modifícase o número 3 do artigo 50, que queda redactado da seguinte maneira:

«3. Sen prexuízo do establecido no número 6 do artigo 8, a aplicación dos tipos reducidos fixados para as epígrafes 1.4, 1.12 e 2.10 queda condicionada ao cumprimento das condicións que se establezan regulamentariamente en canto á adición de trazadores e marcadores, así como á utilización realmente dada aos produtos. Tales condicións poderán comprender o emprego de medios de pagamento específicos.»

Seis. Modifícase o artigo 50 bis, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 50 bis. *Tipos impositivos para biocarburentes e biocombustibles.*

1. Os biocarburentes e os biocombustibles tributarán por este imposto aos tipos impositivos establecidos nas epígrafes 1.13 a 1.15 da tarifa 1.ª establecida no número 1 do artigo 50 desta lei. Estes tipos aplicaranse exclusivamente sobre o volume de biocarburente ou de biocombustible sen que se poidan aplicar sobre o volume doutros produtos cos que se puidesen utilizar mesturados.

2. Sempre que a evolución comparativa dos custos de produción dos produtos petrolíferos e dos biocarburentes e biocombustibles así o aconselle, as leis de orzamentos xerais do Estado poderán fixar o importe dos tipos impositivos previstos nas epígrafes 1.13 a 1.15 en atención ás referidas circunstancias establecendo, se é o caso, tipos de gravame de importe positivo.»

Sete. Modifícase o número 1 do artigo 51, que queda redactado da seguinte maneira:

«1. A fabricación e a importación de gas natural e de produtos incluídos no ámbito obxectivo do imposto comprendidos na súa tarifa 2.ª, que se destinen a ser utilizados en usos distintos aos de carburente ou combustible.»

Oito. Modifícase o número 3 do artigo 51, que queda redactado da seguinte maneira:

«3. A fabricación ou importación de biocarburentes ou biocombustibles, no campo dos proxectos piloto para o desenvolvemento tecnolóxico de produtos menos contaminantes. A exención só abranguerá o biocarburente ou o biocombustible sen que se poida aplicar respecto doutros produtos cos que se puidesen utilizar mesturados.

Para os efectos deste punto e do artigo 52.c) desta lei, terán a consideración de «proxectos piloto para o desenvolvemento tecnolóxico de produtos menos contaminantes» os proxectos de carácter experimental e limitados no tempo, relativos á produción ou utilización dos produtos indica-

dos e dirixidos a demostrar a viabilidade técnica ou tecnolóxica da súa produción ou utilización, con exclusión da ulterior explotación industrial dos seus resultados. Poderase considerar acreditado o cumprimento destas condicións respecto dos proxectos que afecten unha cantidade reducida de produtos que non exceda da que se determine regulamentariamente.»

Novo. Modifícase a letra a) do artigo 52, que queda redactada da seguinte maneira:

«a) O consumo, directo ou indirecto, de produtos obxecto do imposto aos cales sexan de aplicación os tipos establecidos na súa tarifa 1.ª, excepto o gas natural, en usos distintos aos de combustible e carburente, polos titulares de explotacións industriais.»

Dez. Modifícase o número 4 do artigo 53, que queda redactado da seguinte maneira:

«4. A circulación, tenza e utilización de gas natural e a dos produtos incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos e non comprendidos nas definicións do artigo 49.1 desta lei non estará sometida a requisitos formais específicos en relación co dito imposto, sen prexuízo do disposto no número 6 e da obriga de xustificar a súa orixe e procedencia polos medios de proba admisibles en dereito.»

Once. Modifícase o número 5 do artigo 53, que queda redactado da seguinte maneira:

«5. En relación cos produtos comprendidos na tarifa 2.ª e co gas natural aos cales se aplique a exención establecida no artigo 51.1 desta lei, observaranse as seguintes regras particulares:

a) Sen prexuízo do disposto no número 1.a) anterior, non terá a consideración de fabricación a obtención de produtos comprendidos na tarifa 2.ª, a partir doutros igualmente incluídos nesa tarifa polos que xa se ultimase o réxime suspensivo. Isto non obstará o cumprimento dos requisitos que, se é o caso, resulten exixibles en relación coa aplicación da exención prevista no artigo 51.1 desta lei.

b) Cando o gas natural ou os produtos comprendidos na tarifa 2.ª aos cales se refire este número se destinen de forma sobrevida a un uso como combustible ou carburente, o imposto será exixible a quen os destine ou comercialice con destino a tales fins de acordo co procedemento que regulamentariamente se estableza.»

Doce. Engádese un número 6 ao artigo 53, coa seguinte redacción:

«6. Nos intercambios intracomunitarios de gas natural observaranse as seguintes regras:

a) Non serán de aplicación os procedementos a que se refire o artigo 16.2 desta lei.

b) Cando a recepción, no ámbito territorial interno, de gas natural procedente do ámbito territorial comunitario non interno se produza directamente nun depósito fiscal, incluídos os gasodutos e redes de gasodutos de conformidade co establecido no artigo 4.7, esta recepción entenderase efectuada en réxime suspensivo e serán de aplicación, con carácter xeral, as normas previstas nesta lei para os produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación que se encontren ao amparo deste réxime.

c) Nos supostos, distintos dos sinalados na letra anterior, de recepción no ámbito territorial interno de gas natural procedente do ámbito territorial comunitario non interno, os receptores estarán sometidos ao mesmo réxime que os operadores rexistrados ou non rexistrados a que se refiren os números 14 e 15 do artigo 4, en atención, respectivamente, ao carácter habitual ou non destas recepcións e sen prexuízo do establecido no número 4 deste artigo.

d) Nos envíos de gas natural efectuados desde o ámbito territorial interno con destino ao ámbito territorial comunitario non interno, os expedidores deberán acreditar, cando sexan requiridos para iso, que o destinatario é unha empresa rexistrada para o efecto no Estado membro de destino de que se trate, de acordo coa normativa que este Estado membro estableza e que o gas natural foi recibido polo destinatario.»

Trece. Modifícase o artigo 54, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 54. *Prohibicións e limitacións de uso.*

1. A utilización como carburante dos produtos a que se refire o número 2 do artigo 46 desta lei, ou como combustible dos hidrocarburos a que se refire o número 3 deste artigo, está prohibida, salvo que fose expresamente autorizada polo ministro de Economía e Facenda como consecuencia da resolución dun expediente que se iniciará por petición dos interesados e no cal se determinará cal é o hidrocarburo dos contidos na tarifa 1.ª do imposto cuxa utilización resulta equivalente á do produto obxecto do expediente.

2. A utilización de gasóleo como carburante, con aplicación do tipo establecido na epígrafe 1.4 da tarifa 1.ª do imposto, queda autorizada en todos os motores, excepto nos seguintes:

a) Motores utilizados na propulsión de artefactos ou aparellos que fosen autorizados para circular por vías e terreos públicos, mesmo cando se trate de vehículos especiais.

Non obstante o establecido no parágrafo anterior, poderase utilizar gasóleo con aplicación do tipo establecido na epígrafe 1.4 da tarifa 1.ª do imposto nos motores de tractores e maquinaria agrícola, autorizados para circular por vías e terreos públicos, empregados na agricultura, incluída a horticoltura, a gandaría e a silvicultura.

b) Motores utilizados na propulsión de artefactos ou aparellos que, polas súas características e configuración obxectiva, sexan susceptibles de seren autorizados para circular por vías e terreos públicos como vehículos distintos dos vehículos especiais, aínda que non obtivesen efectivamente tal autorización.

c) Motores utilizados na propulsión de buques e embarcacións de recreo.

Para os efectos da aplicación dos casos previstos nas alíneas a) e b), consideraranse «vehículos» e «vehículos especiais» os definidos como tales no anexo II do Regulamento xeral de vehículos aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro. Para os mesmos efectos, consideraranse «vías e terreos públicos» as vías ou terreos a que se refire o artigo 2 do texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, aprobado polo Real decreto legislativo 339/1990, do 2 de marzo.

Fóra dos casos previstos no artigo 51.2 e no artigo 52.b) e dos autorizados conforme este punto, estará prohibida a utilización como carburante de gasóleo ao que, conforme o que regulamentariamente se estableza, lle fosen incorporados os correspondentes trazadores e marcadores.

3. A utilización dos fuel óleos como carburante estará limitada aos motores fixos e aos de embarcacións e ferrocarrís.

4. Estará prohibida a utilización como carburante do queroseno que leve incorporados os trazadores e marcadores establecidos regulamentariamente para a aplicación do tipo reducido correspondente ás epígrafes 1.12 da tarifa 1.ª e 2.10 da tarifa 2.ª prevista no artigo 50.1 desta lei.

5. As prohibicións e limitacións establecidas neste artigo esténdense aos produtos cuxa utilización resulte equivalente á dos aceites minerais comprendidos na tarifa 1.ª do imposto, de acordo co establecido no número 1 anterior.»

Catorce. Modifícase o artigo 64 quáter, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 64 quáter. *Tipo impositivo.*

1. Sen prexuízo do establecido no número 2 deste artigo, o imposto exixirase ao tipo do 4,864 por cento.

2. As cotas resultantes da aplicación do tipo impositivo fixado no número 1 non poderán ser inferiores ás contías seguintes:

a) 0,5 euros por megawatt-hora (MWh), cando a electricidade subministrada se destine a usos industriais.

b) 1 euro por megawatt-hora (MWh), cando a electricidade subministrada se destine a outros usos.

Cando se incumpra a condición prevista neste punto, as contías indicadas nas alíneas a) e b) terán a consideración de tipos impositivos aplicables en lugar do establecido no número 1.

3. Para efectos do previsto no número 2, considéranse destinadas a usos industriais as seguintes subministracións de electricidade para consumo:

a) As efectuadas en alta tensión.

b) As efectuadas en baixa tensión con destino a riscos agrícolas.»

Quince. Engádesse un título III na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, cuxa redacción será a seguinte:

«TÍTULO III

Imposto especial sobre o carbón

Artigo 75. *Ámbito obxectivo.*

1. Para os efectos deste imposto, teñen a consideración de carbón os produtos comprendidos nos códigos 2701, 2702, 2704, 2708, 2713 e 2714 da nomenclatura arancelaria e estatística establecida polo Regulamento (CEE) n.º 2.658/87 do Consello, do 23 de xullo de 1987, no sucesivo «Nomenclatura combinada».

2. Cando se produzan variacións na estrutura da Nomenclatura combinada, será de aplicación o previsto no artigo 18.2 desta lei.

Artigo 76. *Ámbito territorial de aplicación.*

1. O imposto especial sobre o carbón exixírase en todo o territorio español, excepto na Comunidade Autónoma de Canarias e nas cidades de Ceuta e Melilla.

2. O disposto no punto anterior entenderase sen prexuízo do establecido en convenios e tratados internacionais e dos réximes tributarios especiais por razón do territorio.

Artigo 77. *Feito imponible.*

1. Está suxeita ao imposto a posta a consumo de carbón no seu ámbito territorial.

2. Para os efectos do disposto no punto anterior, teñen a consideración de «posta a consumo» as seguintes operacións:

a) A primeira venda ou entrega de carbón efectuada no ámbito territorial tras a produción ou extracción, importación ou adquisición intracomunitaria de carbón. Terán, así mesmo, a consideración de primeira venda ou entrega as vendas ou entregas subseguintes que realicen os empresarios que destinen o carbón á súa revenda e que lles fose aplicable ao adquirilo a exención regulada no artigo 79.1 desta lei.

b) O autoconsumo de carbón. Para os efectos deste precepto, terá a consideración de autoconsumo a utilización ou consumo do carbón realizado polos produtores ou extractores, importadores, adquirentes intracomunitarios ou empresarios a que se refire a letra anterior.

3. Presumírase que o carbón foi obxecto de posta a consumo cando os suxeitos pasivos non xustifiquen o destino dado ao carbón producido, importado ou adquirido.

Artigo 78. *Supostos de non suxeición.*

1. Non estarán suxeitas ao imposto as vendas ou entregas de carbón que impliquen o seu envío directo polo produtor ou extractor, importador ou adquirente intracomunitario a un destino fóra do ámbito territorial de aplicación do imposto.

2. A efectividade do establecido no número 1 quedará condicionada ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Se o envío ten lugar con destino ao «ámbito territorial comunitario» definido no artigo 4.1 desta lei, distinto do ámbito territorial definido no artigo 76 desta lei, o empresario remitente deberá acreditar, cando sexa requirido para iso, que o receptor do carbón é unha empresa rexistrada para o efecto no Estado membro de que se trate, de acordo coa normativa que ese Estado membro estableza e que o carbón foi recibido polo destinatario. Os envíos de carbón con destino á Comunidade Autónoma de Canarias rexeranse polo disposto na letra seguinte.

b) Se o envío ten lugar cun destino fóra do ámbito territorial de aplicación do imposto diferente do indicado na letra anterior, o empresario remitente deberá acreditar a exportación do carbón mediante a correspondente documentación aduaneira ou, se é o caso, o seu envío á Comunidade Autónoma de Canarias.

3. Non estará suxeito ao imposto o autoconsumo de carbón efectuado polos seus produtores ou extractores dentro das instalacións de produ-

ción ou extracción e directamente vinculado á realización destas actividades.

Artigo 79. *Exencións.*

1. Estará exenta a primeira venda ou entrega efectuada a empresarios que destinen o carbón á súa revenda no ámbito territorial de aplicación do imposto.

2. Estará exenta a primeira venda ou entrega efectuada a empresarios que destinen o carbón adquirido ao seu envío cun destino fóra do ámbito territorial de aplicación do imposto. A efectividade desta exención quedará condicionada ao cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 78.2 desta lei.

Non obstante, se o carbón así adquirido fose destinado ao seu consumo no ámbito territorial de aplicación do imposto, considerarase realizada a primeira venda ou entrega no momento en que se efectúe a aplicación do carbón a ese destino.

3. Estarán exentas do imposto as operacións que constitúan posta a consumo de carbón cando impliquen o emprego deste nos usos seguintes:

a) Produción de enerxía eléctrica e coxeración de electricidade e calor.

b) Redución química e procesos electrolíticos e metalúrxicos.

c) Procesos mineralóxicos. Considéranse procesos mineralóxicos os clasificados baixo o código DI 26, «industrias doutros produtos minerais non metálicos», da nomenclatura NACE, establecida polo Regulamento (CEE) n.º 3037/90 do Consello, do 9 de outubro de 1990.

d) Como combustible no ámbito do consumo doméstico e residencial. Presumírase que o carbón se destina a esta utilización cando sexa obxecto de venda ou entrega a consumidores finais non industriais.

e) Calquera uso que non supoña combustión.

Artigo 80. *Devolucións.*

1. Terán dereito á devolución das cotas do imposto especial sobre o carbón previamente satisfeitas os empresarios que envíen o carbón a un destino fóra do ámbito territorial de aplicación do imposto.

2. A aplicación da devolución quedará condicionada ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a) A realidade do envío acreditarase conforme o disposto no artigo 78.2 desta lei.

b) O ingreso previo das cotas cuxa devolución se reclama acreditarase co exemplar para o interesado da correspondente declaración liquidación. Non obstante, cando o empresario que realice o envío non teña a condición de suxeito pasivo ou responsable obrigado ao pagamento, este ingreso acreditarase por medio da factura na cal conste a repercusión das cotas sobre o referido empresario.

3. O importe das cotas que se devolvan será o mesmo que o das cotas soportadas. Non obstante, cando non fose posible determinar exactamente tal importe, as cotas determinaranse aplicando o tipo vixente tres meses antes da data en que se realiza a operación que orixina o dereito á devolución.

4. A devolución poderase autorizar con carácter provisional. As devolucions provisionais converteranse en definitivas como consecuencia da comprobación efectuada pola Inspección dos Tributos ou ben cando non fosen comprobadas dentro do prazo de catro anos, contados a partir da data en que se realiza a operación que orixina o dereito á devolución.

Artigo 81. *Suxeitos pasivos.*

1. Son suxeitos pasivos do imposto os produtores ou extractores, importadores ou adquirentes intracomunitarios de carbón e os empresarios revendedores que realicen as vendas ou entregas ou as operacións de autoconsumo suxeitas ao imposto.

2. Nos supostos regulados no segundo parágrafo do artigo 79.2, serán suxeitos pasivos os empresarios adquirentes de carbón que o destinen ao seu consumo no ámbito territorial de aplicación do imposto.

Artigo 82. *Devengo.*

1. O imposto devengarase no momento da posta do carbón á disposición dos adquirentes ou, se é o caso, no do seu autoconsumo.

2. Nos supostos previstos no artigo 77.3, o imposto devengarase no momento en que se constate a falta de xustificación do destino dado ao carbón.

3. Nos supostos regulados no segundo parágrafo do artigo 79.2, o imposto devengarase no momento en que se destine o carbón ao seu consumo no ámbito territorial de aplicación do imposto.

Artigo 83. *Base imponible.*

1. A base imponible do imposto estará constituída polo poder enerxético do carbón obxecto das operacións suxeitas, expresado en xigajoules (GJ).

2. A determinación da base imponible efectuarase en réxime de estimación directa. A estimación indirecta da base imponible será aplicable aos supostos e na forma previstos na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 84. *Tipo de gravame.*

O imposto exixirase ao tipo de 0,15 euros por xigajoule.

Artigo 85. *Repercusión do imposto.*

1. Os suxeitos pasivos deberán, se é o caso, repercutir o importe das cotas devengadas sobre os adquirentes de carbón, e estes quedarán obrigados a soportalas.

2. Cando, de acordo coa normativa vixente, a operación gravada se deba documentar en factura ou documento equivalente, a repercusión das cotas devengadas efectuarase nese documento separadamente do resto de conceptos comprendidos nela. Cando se trate de operacións non suxeitas ou exentas, farase mención desta circunstancia no referido documento, con indicación do precepto desta lei en que se basea a aplicación de tal beneficio.

Artigo 86. *Normas de xestión.*

1. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar trimestralmente unha declaración-liquidación comprensiva das cotas devengadas, así como a efectuar, simultaneamente, o pagamento

da débeda tributaria. Esta obriga non será exigible cando no período de que se trate non resulten cotas a ingresar.

2. Os suxeitos pasivos estarán obrigados igualmente a presentar unha declaración resumo anual das operacións realizadas en relación cos produtos comprendidos no ámbito obxectivo do imposto.

3. O ministro de Economía e Facenda establecerá os modelos, prazos, requisitos e condicións para a presentación das declaracións a que se refíren os puntos anteriores.

Artigo 87. *Infraccións e sancións.*

As infraccións tributarias neste imposto cualifícaranse e sancionaranse conforme o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 88. *Habilitación á Lei de orzamentos xerais do Estado.*

A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modificar os supostos de non suxeición, as exencións e os tipos de gravame do imposto.»

CAPÍTULO III

Transposición da Directiva 2003/123/CE do Consello, do 22 de decembro de 2003, pola que se modifica a Directiva 90/435/CEE, relativa ao réxime fiscal común aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes

Artigo terceiro. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.*

Con efectos desde o día 1 de xaneiro de 2005, introducíense as seguintes modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo:

Un. Modifícase a alínea h) do número 1 do artigo 14, que queda redactado da seguinte maneira:

«h) Os beneficios distribuídos polas sociedades filiais residentes en territorio español ás súas sociedades matrices residentes noutros Estados membros da Unión Europea ou aos establecementos permanentes destas últimas situados noutros Estados membros, cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que ambas as sociedades estean suxeitas e non exentas a algún dos tributos que gravan os beneficios das entidades xurídicas nos Estados membros da Unión Europea, mencionados no artigo 2.c) da Directiva 90/435/CEE do Consello, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes e os establecementos permanentes estean suxeitos e non exentos a imposición no Estado en que estean situados.

2.º Que a distribución do beneficio non sexa consecuencia da liquidación da sociedade filial.

3.º Que ambas as sociedades revistan algunha das formas previstas no anexo da Directiva 90/435/CEE do Consello, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes, modificada pola Directiva 2003/123/CE do Consello, do 22 de decembro de 2003.

Terá a consideración de sociedade matriz aquela entidade que posúa no capital doutra sociedade unha participación directa de, polo menos, o 20 por cento. Esta última entidade terá a consideración de sociedade filial. Esta porcentaxe será o 15 por cento a partir do 1 de xaneiro de 2007 e o 10 por cento a partir do 1 de xaneiro de 2009.

A mencionada participación deberase ter mantido de forma ininterrompida durante o ano anterior ao día en que sexa exigible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, que se manteña durante o tempo que sexa necesario para completar un ano. Neste último caso, a cota tributaria ingresada será devolta unha vez cumprido este prazo.

A residencia determinarase de acordo coa lexislación do Estado membro que corresponda, sen prexuízo do establecido nos convenios para evitar a dobre imposición.

Non obstante o previsto anteriormente, o ministro de Economía e Facenda poderá declarar, coa condición de reciprocidade, que o establecido nesta alínea h) sexa de aplicación ás sociedades filiais que revistan unha forma xurídica diferente das previstas no anexo da directiva e aos dividendos distribuídos a unha sociedade matriz que posúa no capital dunha sociedade filial residente en España unha participación directa de, polo menos, o 10 por cento, sempre que se cumpran as restantes condicións establecidas nesta alínea h).

O establecido nesta alínea h) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade matriz os posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea, excepto cando aquela realice efectivamente unha actividade empresarial directamente relacionada coa actividade empresarial desenvolvida pola sociedade filial ou teña por obxecto a dirección e xestión da sociedade filial mediante a adecuada organización de medios materiais e persoais ou probe que se constituíu por motivos económicos válidos e non para desfrutar indebidamente do réxime previsto nesta alínea h).»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 14, que queda redactado da seguinte maneira:

«En ningún caso será de aplicación o disposto nas alíneas c), d) e i) do punto anterior aos rendementos e ganancias patrimoniais obtidos a través dos países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Tampouco será de aplicación o previsto na alínea h) do punto anterior cando a sociedade matriz teña a súa residencia fiscal, ou o establecemento permanente estea situado, nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.»

CAPÍTULO IV

Réxime fiscal das achegas transfronteirizas a fondos de pensións no ámbito da Unión Europea

Artigo cuarto. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo.*

Con efectos desde o día 1 de xaneiro de 2005, introdúcense as seguintes modificacións no texto refundido

da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo:

Un. Modifícase a alínea e) do número 1 do artigo 16, que queda redactado da seguinte maneira:

«e) As contribucións ou achegas satisfeitas polos promotores de plans de pensións ou polas empresas promotoras previstas na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e a supervisión de fondos de pensións de emprego, así como as cantidades satisfeitas por empresarios para facer fronte aos compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, e na súa normativa de desenvolvemento, cando aquelas sexan imputadas ás persoas ás cales se vinculen as prestacións. Esta imputación fiscal terá carácter obrigatorio nos contratos de seguro de vida que, a través da concesión do dereito de rescate ou mediante calquera outra fórmula, permitan a súa disposición anticipada en supostos distintos dos previstos na normativa de plans de pensións, por parte das persoas ás cales se vinculen as prestacións. Non se considerará, para estes efectos, que permiten a disposición anticipada os seguros que incorporen dereito de rescate para os supostos de enfermidade grave ou desemprego de longa duración, nos termos que se establezan regulamentariamente.»

Dous. Modifícase a regra 3.ª da alínea a) do artigo 16.2, que queda redactada da seguinte maneira:

«3.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de plans de pensións e as percibidas dos plans de pensións regulados na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego.»

Tres. Modifícase a letra e) do artigo 47.1.1.^o, que queda redactada da seguinte maneira:

«e) Polo seu importe, as contribucións satisfeitas polos promotores de plans de pensións e as contribucións satisfeitas polas empresas promotoras reguladas na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, así como as cantidades satisfeitas por empresarios para facer fronte aos compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, e a súa normativa de desenvolvemento.»

Catro. Modifícanse os números 1 e 5 do artigo 60, que quedan redactados da seguinte maneira:

«1.1.^o As achegas realizadas polos partícipes a plans de pensións, incluíndo as contribucións do promotor que lle fosen imputadas en concepto de rendimento do traballo.

2.º As achegas realizadas polos partícipes aos plans de pensións regulados na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, incluídas

as contribucións efectuadas polas empresas promotoras, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que as contribucións se imputen fiscalmente ao partícipe a quen se vincula a prestación.
- b) Que se lle transmita ao partícipe de forma irrevogable o dereito á percepción da prestación futura.
- c) Que se lle transmita ao partícipe a titularidade dos recursos en que consista esta contribución.
- d) As continxencias cubertas deberán ser as previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.

Se se dispuxese, total ou parcialmente, en supostos distintos, o contribuínte deberá repoñer as reducións na base impoñible indebidamente practicadas, mediante as oportunas declaracións-liquidacións complementarias, con inclusión dos xuros de demora. Pola súa vez, as cantidades percibidas pola disposición anticipada dos dereitos consolidados tributarán como rendementos do traballo.»

«5. Os límites destas reducións serán:

- a) 8.000 euros anuais para a suma das achegas a plans de pensións previstos no número 1, mutualidades de previsión social e os plans de previsión asegurados previstos no número 3, realizadas polos partícipes, mutualistas ou asegurados.

Non obstante, no caso de partícipes, mutualistas ou asegurados maiores de 52 anos, o límite anterior incrementarase en 1.250 euros adicionais por cada ano de idade do partícipe, mutualista ou asegurado que exceda de 52, e co límite máximo de 24.250 euros para partícipes, mutualistas ou asegurados de 65 anos ou máis.

Para estes efectos, non se computarán as contribucións empresariais a que se refire a alínea b) seguinte.

- b) As cantidades previstas na alínea a), para as contribucións empresariais realizadas polos promotores de plans de pensións de emprego previstos no número 1 ou mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social empresarial a favor dos partícipes ou mutualistas e imputadas a eles.

As achegas propias que o empresario individual realice a mutualidades de previsión social ou a plans de pensións de emprego previstos no número 1 dos que, pola súa vez, sexa promotor e partícipe ou mutualista entenderanse incluídas dentro deste mesmo límite.»

Cinco. O número 2 do artigo 101 queda redactado da seguinte maneira:

«2. As entidades e as persoas xurídicas, incluídas as entidades en atribución de rendas, que satisfagan ou aboan rendas suxeitas a este imposto, estarán obrigadas a practicar retención e ingreso á conta, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao receptor, na cantidade que se determine regulamentariamente e a ingresar o seu importe no Tesouro nos casos e na forma que se establezan. Estarán suxeitos ás mesmas obrigas os contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas respecto ás ren-

das que satisfagan ou aboan no exercicio das ditas actividades, así como as persoas físicas, xurídicas e demais entidades non residentes en territorio español, que operen nel mediante establecemento permanente, ou sen establecemento permanente respecto aos rendementos do traballo que satisfagan, así como respecto doutros rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta que constitúan gasto deducible para a obtención das rendas a que se refire o artigo 24.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

Cando unha entidade, residente ou non residente, satisfaga ou aboe rendementos do traballo a contribuíntes que presten os seus servizos a unha entidade residente vinculada con aquela nos termos previstos no artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, ou a un establecemento permanente radicado en territorio español, a entidade ou o establecemento permanente en que preste os seus servizos o contribuínte deberá efectuar a retención ou o ingreso á conta.

O representante designado de acordo co disposto no artigo 86.1 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, que actúe en nome da entidade aseguradora que opere en réxime de libre prestación de servizos, deberá practicar retención e ingreso á conta en relación coas operacións que se realicen en España.

Os fondos de pensións domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea que desenvolvan en España plans de pensións de emprego suxeitos á lexislación española, conforme o previsto na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, estarán obrigados a designar un representante con residencia fiscal en España para que os represente para efectos das obrigas tributarias. Este representante deberá practicar retención e ingreso á conta en relación coas operacións que se realicen en España.

En ningún caso estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta as misións diplomáticas ou oficinas consulares en España de Estados estranxeiros.»

Seis. Engádesse unha letra h) ao número 2 do artigo 107, que queda redactado da seguinte maneira:

«h) Para o representante previsto no penúltimo parágrafo do número 2 do artigo 101 desta lei, en relación coas operacións que se realicen en España. Este representante estará suxeito en todo caso ás mesmas obrigas de información tributaria que as que se recollen para as entidades xestoras dos fondos de pensións no Regulamento de plans e fondos de pensións aprobado polo Real decreto 1307/1988, do 30 de setembro.»

Artigo quinto. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inician a partir do día 1 de xaneiro de 2005, introdúcense

as seguintes modificacións no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo:

Un. Modifícase o número 3 do artigo 13, que queda redactado da seguinte maneira:

«3. Serán deducibles as contribucións dos promotores de plans de pensións regulados no texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro. Estas contribucións imputaranse a cada partícipe na parte correspondente, agás as realizadas de maneira extraordinaria por aplicación do artigo 5.3.d) do citado texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións. Serán igualmente deducibles as contribucións para a cobertura de continxencias análogas ás dos plans de pensións, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que sexan imputadas fiscalmente ás persoas ás cales se vinculen as prestacións.
- b) Que se transmita de forma irrevocable o dereito á percepción das prestacións futuras.
- c) Que se transmita a titularidade e a xestión dos recursos en que consistan estas contribucións.

Así mesmo, serán deducibles as contribucións efectuadas polas empresas promotoras previstas na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, sempre que se cumpran os requisitos regulados nas letras a), b) e c), e as continxencias cubertas sexan as previstas no artigo 8.6 do texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións».

Dous. Modifícase o número 1 do artigo 43, que queda redactado da seguinte maneira:

«1. O suxeito pasivo poderá practicar unha dedución na cota íntegra do 10 por cento das contribucións empresariais imputadas a favor dos traballadores con retribucións brutas anuais inferiores a 27.000 euros, sempre que tales contribucións se realicen a plans de pensións de emprego, a plans de pensións regulados na Directiva 2003/41/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa ás actividades e á supervisión de fondos de pensións de emprego, ou a mutualidades de previsión social que actúen como instrumento de previsión social de que sexa promotor o suxeito pasivo.»

Disposición adicional primeira. *Relación laboral de carácter especial dos avogados que prestan servizos en despachos, individuais ou colectivos.*

1. A actividade profesional dos avogados que prestan servizos retribuídos, por conta allea e dentro do ámbito de organización e dirección do titular dun despacho de avogados, individual ou colectivo, terá a consideración de relación laboral de carácter especial, e isto sen prexuízo da liberdade e independencia que para o exercicio desta actividade profesional recoñecen as leis ou as normas éticas ou deontolóxicas que resulten de aplicación.

Non se considerarán incluídos no ámbito da relación laboral que se establece nesta disposición os avogados que exerzan a profesión por conta propia, individualmente ou asociados con outros. Así mesmo, tampouco

estarán incluídas as colaboracións que se concerten entre avogados cando se manteña a independencia dos respectivos despachos.

Nos termos establecidos no artigo 11 do Estatuto dos traballadores, texto refundido aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, poderanse concertar contratos de traballo en prácticas.

2. O Goberno, no prazo de doce meses, regulará mediante real decreto a relación laboral a que se refire o primeiro parágrafo do número anterior.

3. Os avogados que estean incluídos no ámbito da relación laboral de carácter especial que se establece no número 1 desta disposición serán dados de alta no réxime xeral da Seguridade Social o día primeiro do terceiro mes seguinte á entrada en vigor desta lei.

Os procedementos sancionadores e de liquidación de cotas á Seguridade Social, que afecten os avogados sinalados no parágrafo anterior e se encontren en trámite no momento da entrada en vigor desta lei, resolverse de acordo co establecido no citado parágrafo.

Non obstante o anterior, consideraranse válidas para todos os efectos as cotizacións que realicen á Seguridade Social os referidos avogados con anterioridade á data que se indica no parágrafo primeiro deste número.

Disposición adicional segunda. *Compensación adicional a favor das entidades locais derivada da reforma do imposto sobre actividades económicas, aprobada pola Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei reguladora das facendas locais.*

Recoñéceselles no exercicio de 2005 ás entidades locais, e nos termos recollidos nesta disposición, unha compensación adicional á regulada na disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei reguladora das facendas locais, como consecuencia da reforma do imposto sobre actividades económicas.

A referida compensación articularase de acordo coas seguintes regras:

Primeira. Ámbito subxectivo da compensación.

Serán beneficiarias desta compensación adicional todas as entidades locais que tivesen perdas de recadación polo citado imposto, determinadas de acordo co criterio establecido na regra seguinte.

Segunda. Ámbito obxectivo da compensación.

1. A compensación adicional a favor de cada entidade local defínese como a perda de recadación no imposto sobre actividades económicas no ano 2003 respecto do ano 2002 minorada, se é o caso, na compensación correspondente ao ano 2003, calculada e recoñecida de acordo coa disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei reguladora das facendas locais, sen que, en ningún suposto, se poidan derivar saldos debedores a reintegrar polas entidades locais á Facenda do Estado.

2. O recoñecemento e cálculo conforme as regras seguintes desta compensación adicional non afectará nin o recoñecemento nin o cálculo da compensación inicial prevista na disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei reguladora das facendas locais.

3. Sen prexuízo do disposto no número 1 anterior e na regra cuarta, en ningún caso unha entidade local poderá percibir pola suma da compensación adicional recoñecida nesta disposición e da compensación recoñecida na disposición adicional décima da Lei 51/2002,

do 27 de decembro, de reforma da Lei reguladora das facendas locais, unha cantidade superior á perda de recadación calculada conforme o disposto na regra seguinte.

Terceira. Determinación da compensación adicional.

1. A perda de recadación no imposto sobre actividades económicas no ano 2003 respecto do ano 2002 calcularase, para todas as entidades locais, mediante diferenzas entre a recadación líquida do exercicio corrente obtida polo citado imposto no ano 2003, certificada por aquelas nos termos do disposto no número 2 da disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, e a recadación que se coide obtida por aquel no ano 2002.

2. A estimación da recadación obtida polos concellos en 2002 calcularase aplicándolle á cota tributaria municipal estimada do imposto sobre actividades económicas, correspondente a este período impositivo, a porcentaxe de recadación sobre os dereitos liquidados deducida da liquidación do orzamento de cada municipio correspondente ao exercicio de 2001, e incrementándose no resultado da distribución das cotas provinciais e nacionais derivada dos procesos desenvolvidos entre os días 1 de decembro de 2001 e 31 de maio de 2002 e 1 de xuño e 30 de novembro de 2002.

3. A estimación da cota tributaria municipal será o resultado de aplicarlle ás cotas mínimas municipais fixadas nas tarifas do imposto o coeficiente único para todas as actividades exercidas en cada termo municipal establecido de acordo coa poboación de cada municipio, que se recollía no número 1 do artigo 88 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, vixente no período impositivo de 2002.

Ao resultado anterior aplicarase a semisuma dos índices que, vixentes no período impositivo de 2002, ponderaban a situación física dos locais en cada termo municipal, atendendo á categoría de rúa en que radicasen, e que se definían no artigo 89 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, vixente naquel período impositivo.

No suposto de que o produto dos índices e coeficientes de incremento aplicados en 2002 sobre a cota de tarifa e citados nos dous parágrafos anteriores sexa superior ao coeficiente de situación medio aplicado en 2003 sobre a cota de tarifa ponderada, estimarase a recadación correspondente a este último exercicio aplicando aquel produto.

4. A estimación da recadación obtida en 2002 polas deputacións, consellos e cabidos insulares, realizarase aplicándolle ao produto das cotas mínimas municipais fixadas nas tarifas do imposto pola recarga provincial vixente neste período impositivo, a porcentaxe de recadación sobre os dereitos liquidados deducida da liquidación dos orzamentos dos municipios do ámbito territorial respectivo, correspondente ao exercicio de 2001, e incrementarase no resultado da distribución das cotas provinciais e nacionais derivada dos procesos desenvolvidos entre os días 1 de decembro de 2001 e 31 de maio de 2002 e 1 de xuño e 30 de novembro de 2002.

No suposto de que a recarga provincial aprobada para o período impositivo 2002 fose superior á vixente en 2003, estimarase a recadación correspondente a este último exercicio aplicando aquela recarga.

5. Para os efectos anteriores, utilizaranse as cotas mínimas municipais deducidas da matrícula do imposto sobre actividades económicas elaborada pola Axencia Estatal de Administración Tributaria e que fundamentou

a distribución de cotas provinciais e nacionais correspondente ao período impositivo de 2002.

6. A recadación correspondente á cota tributaria municipal do imposto sobre actividades económicas polo período impositivo de 2003, mencionada no número 1, deberase incrementar no resultado da distribución das cotas provinciais e nacionais derivada dos procesos desenvolvidos entre os días 1 de decembro de 2002 e 31 de maio de 2003 e 1 de xuño e 30 de novembro de 2003.

7. No suposto de que as entidades locais non solicitasen a compensación regulada na disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, ou non certificasen a recadación correspondente á cota tributaria municipal do imposto sobre actividades económicas correspondente a 2003, esta estimarase de acordo cos criterios fixados nos números 2 a 5 anteriores, aínda que citados ao ano 2003.

Cuarta. Límite da compensación.

Se a compensación adicional calculada de acordo coa regra anterior resultase inferior a 120 millóns de euros para o conxunto das entidades locais, a diferenza ata alcanzar este importe complementarase e distribuirase entre elas en proporción á compensación definitiva correspondente ao ano 2003, recoñecida de acordo coa disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei das facendas locais. A contía que resulte desta distribución terase en conta para os efectos da regra seguinte.

Quinta. Integración na participación nos tributos do Estado.

1. A partir do 1 de xaneiro de 2006, a compensación adicional resultante da aplicación das regras anteriores incorporarase á participación das entidades locais nos tributos do Estado nos termos establecidos para a compensación correspondente ao ano 2003 no número 3 da disposición adicional décima da Lei 51/2002, do 27 de decembro, de reforma da Lei reguladora das facendas locais.

2. Na compensación adicional non se aplicará minoración ningunha pola recadación líquida da epígrafe 761.2, «Servizo de telefonía móbil», segundo a distribución da cota nacional que se efectúe entre as entidades locais.

Sexta. Xestión e pagamento da compensación adicional.

1. O Ministerio de Economía e Facenda, a través da Dirección Xeral de Coordinación Financeira coas Entidades Locais, poderá realizar as actuacións e comprobacións necesarias para a xestión e o pagamento da compensación adicional regulada nesta disposición.

2. A compensación adicional correspondente ao ano 2005 materializarase en dous pagamentos. O primeiro, equivalente, como máximo, ao 75 por cento da dita compensación, realizarase con cargo aos orzamentos xerais do Estado do ano 2005, e, o último, polo importe restante, dentro do primeiro trimestre de 2006, con cargo aos orzamentos xerais do Estado deste ano.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.*

Modifícase o número 4 do artigo 34 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, que queda redactado da seguinte maneira:

«4. De acordo co disposto no número anterior, establécese o réxime de autoliquidación do imposto con carácter obrigatorio nas seguintes comunidades autónomas:

Comunidade Autónoma de Andalucía.
Comunidade Autónoma de Aragón.
Comunidade de Castilla y León.
Comunidade Autónoma de Galicia.
Comunidade Autónoma de La Región de Murcia.»

Disposición derradeira segunda. *Perda ou inutilización definitiva de bens obxecto de determinados contratos de arrendamento financeiro.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro do ano 2005, modifícase o número 11 do artigo 115 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que queda redactado nos termos seguintes:

«11. O Ministerio de Economía e Facenda poderá determinar, segundo o procedemento que regulamentariamente se estableza, o momento temporal a que se refire o número 6, atendendo ás peculiaridades do período de contratación ou da construción do ben, así como ás singularidades da súa utilización económica, sempre que esta determinación non afecte o cálculo da base imponible derivada da utilización efectiva do ben, nin as rendas derivadas da súa transmisión que se deban determinar segundo as regras do réxime xeral do imposto ou do réxime especial previsto no capítulo VIII do título VII desta lei.

Nos supostos de perda ou inutilización definitiva do ben por causa non imputable ao suxeito pasivo e debidamente xustificada, non se integrará na base imponible do arrendatario a diferenza positiva entre a cantidade deducida en concepto de recuperación do custo do ben e a súa amortización contable.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 1/2005, do 9 de marzo, pola que se regula o réxime de comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro.*

Incorpórase un número 6 ao artigo 25 da Lei 1/2005, do 9 de marzo, polo que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, coa seguinte redacción:

«As tarifas que se perciban pola xestión do rexistro deberán ser obxecto de autorización administrativa, para o cal se considerará o volume de dereitos inscritos en conta.

Non obstante, non se percibirán tarifas pola xestión das contas a que se refire o número 4.a) deste artigo.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España.*

Engádese unha nova disposición adicional sétima á Lei 13/1994, do 1 de xuño, de autonomía do Banco de España, coa seguinte redacción:

«1. Ningún tribunal nin autoridade administrativa poderá ditar providencia de embargo nin

despachar mandamento de execución contra os bens e dereitos patrimoniais pertencentes, posuídos ou xestionados polo Banco de España, cando se encontren materialmente afectos ao exercicio de funcións públicas ou ao desenvolvemento de potestades administrativas.

Idéntico réxime será de aplicación a aqueles bens e dereitos patrimoniais pertencentes, posuídos ou xestionados polos Estados ou os bancos centrais estranxeiros en que se materialice o investimento das súas reservas exteriores, así como aos que pertencen ou sexan posuídos ou xestionados polo Banco Internacional de Pagamentos.

2. Será válida a renuncia expresa á prerrogativa contida no punto anterior, xa se formule previa ou posteriormente ao inicio do procedemento xudicial ou administrativo correspondente.

3. O réxime anterior aplicarase en defecto de tratados ou acordos internacionais subscritos por España que se refiran aos suxeitos e ás materias contidas nesta disposición.»

Disposición derradeira quinta.

1. Incorpórase unha nova disposición adicional décimo oitava á Lei 47/2003, do 6 de novembro, xeral orzamentaria, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo oitava. Participación da Organización Nacional de Cegos Españóis (ONCE) nos beneficios líquidos da entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado.

No caso de que a ONCE non alcanzase, no exercicio inmediato anterior ao considerado, para o conxunto dos xogos comercializados que para o efecto se autoricen, os obxectivos de venda aprobados polo Goberno, a entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado realizará, durante os exercicios 2005 a 2012, unha asignación financeira que anualmente fixará o Goberno de acordo coas normas contidas nos seguintes puntos:

1) Logo de solicitude da ONCE, a asignación financeira someterase á aprobación do Consello de Ministros por proposta conxunta dos ministerios de Economía e Facenda, e de Traballo e Asuntos Sociais, logo do informe da Intervención Xeral da Administración do Estado e oído o Consello de Protectorado da ONCE.

2) O importe da asignación financeira de cada ano será o necesario para cubrir, por unha parte, o posible resultado negativo de explotación no exercicio precedente que figure nas contas anuais individuais da ONCE, definido conforme os criterios contidos no Plan Xeral de Contabilidade, e por outra, o 3% da cantidade anterior, que se destinará á Fundación ONCE, todo isto sen prexuízo do disposto no número 5.

Igualmente, en cada un dos exercicios 2005 a 2009, a asignación financeira anual que, se é o caso, resulte do indicado anteriormente incrementarase nun importe de ata dez millóns de euros destinados especificamente á amortización dos préstamos recibidos pola entidade ata o día 27 de febreiro de 2004, en canto estes préstamos subsistan. Esta asignación adicional, cando no exercicio precedente o resultado neto mencionado no pará-

grafo anterior fose positivo, minorarase no importe do dito resultado neto.

3) O aboamento desta asignación financeira efectuarase nun único pagamento antes do 31 de xullo do ano en que se acorde. Sen prexuízo do anterior, o Ministerio de Economía e Facenda, por solicitude da ONCE, poderá acordar a realización de anticipos parciais, calculados sobre datos de carácter provisional, quer mediante pagamentos á conta quer mediante a compensación de impostos, dentro da normativa vixente.

A asignación financeira será satisfeita con cargo aos resultados imputables á xestión da lotaría denominada «Euromillóns». Esta imputación de resultados non afectará as facultades de xestión da lotaría mencionada, que será realizada no ámbito da súa competencia territorial de forma exclusiva pola entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado.

4) Co obxecto de que a entidade pública empresarial Lotarías e Apostas do Estado poida elaborar as previsións financeiras no marco de elaboración dos orzamentos xerais do Estado, a Dirección da ONCE comunicarlle ao Ministerio de Economía e Facenda, antes do mes de xuño de cada ano, un avance motivado das previsións de cerramento do exercicio en curso no que afecta as magnitudes determinantes da asignación financeira.

5) A Intervención Xeral da Administración do Estado auditará as magnitudes que expliquen, se é o caso, o resultado negativo de explotación, elemento determinante da contía da asignación financeira por incumprimento do obxectivo de vendas nos termos previstos nesta norma.

Este control financeiro desenvolverase de conformidade co disposto na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.

Os resultados deste control concretaranse nun informe que incorporará as alegacións da ONCE así como as observacións a elas, de acordo co principio de procedemento contradictorio.

Este informe, que deberá estar dispoñible nos tres meses seguintes á recepción das contas aprobadas da ONCE, incluírá un ditame sobre a razoabilidade na aplicación dos principios de boa xestión e a súa incidencia na cuantificación do resultado de explotación.

O informe elaborado pola Intervención Xeral da Administración do Estado remitiráselles aos ministros de Economía e Facenda, e de Traballo e Asuntos Sociais, que o elevarán ao Consello de Ministros e mais á ONCE.

Á vista deste informe e das alegacións realizadas a el, o Consello de Ministros poderá acordar, se é o caso, a corrección da asignación financeira calculada conforme as previsións dos anteriores puntos.

6) Autorízase o Goberno a adaptar os distintos prazos do procedemento establecido nesta norma co obxecto de efectuar, unha vez verificado o cumprimento das condicións e requirimentos establecidos, o pagamento da asignación financeira correspondente ao ano 2005, referida ao resultado de explotación negativo do exercicio 2004 e ás cotas de amortización dos préstamos recibidos pola ONCE a que se refire o número 2.»

2. Dáselle nova redacción á disposición adicional quinta da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos

fiscais ao mecenado, que queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional quinta. Réxime tributario da Cruz Vermella Española e da Organización Nacional de Cegos Españóis.

O réxime previsto nos artigos 5 a 15, ambos os dous incluídos, desta lei será de aplicación, para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2004, á Cruz Vermella Española e á Organización Nacional de Cegos Españóis, sempre que cumpran o requisito establecido no penúltimo parágrafo do número 5.º do artigo 3 desta lei, conservando a súa vixencia as exencións concedidas con anterioridade á súa entrada en vigor.

Estas entidades serán consideradas como entidades beneficiarias do mecenado para os efectos previstos nos artigos 16 a 25, ambos os dous incluídos, desta lei.

Terá a consideración de explotación económica exenta, para os efectos do disposto no artigo 7 desta lei, a comercialización pola Organización Nacional de Cegos Españóis de calquera tipo de xogo autorizado polo Goberno da Nación, de conformidade co réxime xurídico previsto na disposición adicional cuarta da Lei 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.»

Disposición derradeira sexta. *Valoración de bens inmobles de natureza rústica sitos na provincia de Córdoba. Imposto sobre bens inmobles: período impositivo 2005 e seguintes.*

1. Para os efectos da aplicación na provincia de Córdoba do establecido na disposición transitoria segunda do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2004, do 5 de marzo, o valor catastral dos bens inmobles rústicos obterase capitalizando ao tres por cento a metade da contía dos tipos avaliatorios que se recollen no anexo I para cada un dos diferentes cultivos ou aproveitamentos.

Os valores catastrais que se determinen conforme o disposto no parágrafo anterior terán efectos desde o un de xaneiro de 2005 e motivaranse mediante a expresión do tipo avaliatorio que fose aplicado á cualificación e clase que corresponda ao cultivo ou aproveitamento de que se trate, así como das superficies afectadas por cada tipo. Estes valores serán notificados pola Dirección Xeral do Catastro no prazo de seis meses desde a entrada en vigor desta lei.

2. O valor catastral a que se refire o número anterior constituirá a base imponible do imposto sobre bens inmobles para o período impositivo 2005 dos bens rústicos obxecto desta disposición e continuará vixente mentres non se determine un novo valor catastral conforme o previsto no texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, sen prexuízo da súa actualización anual mediante os coeficientes que establezan as leis de orzamentos xerais do Estado.

Cando o valor catastral sexa notificado fóra do prazo mencionado no punto anterior, este valor constituirá a base imponible do imposto sobre bens inmobles que se devengue con posterioridade á notificación, sen prexuízo da actualización a que se refire o parágrafo anterior.

3. Unha vez notificados pola Dirección Xeral do Catastro os valores catastrais dos inmobles a que se refire esta disposición, e cos efectos previstos no punto anterior, os concellos ou entidades xestoras do imposto sobre bens inmobles practicarán as liquidacións tributa-

rias que correspondan aos períodos impositivos en que a valoración catastral tivese efectos. As liquidacións así practicadas notificaránselles individualmente aos suxeitos pasivos do imposto nos termos previstos no número 2 do artigo 102 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Disposición derradeira sétima. Entrada en vigor.

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de novembro de 2005.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANEXO I
Cadro de tipos avaliatorios

Código	Clase do cultivo ou aproveitamento	Cualificación ou intensidade produtiva	Tipos avaliatorios 2005 (€/ha)
C-	Labor ou labradío secaño.	1	127,83
C-	Labor ou labradío secaño.	2	120,88
C-	Labor ou labradío secaño.	3	113,93
C-	Labor ou labradío secaño.	4	106,99
C-	Labor ou labradío secaño.	5	100,04
C-	Labor ou labradío secaño.	6	93,09
C-	Labor ou labradío secaño.	7	90,31
C-	Labor ou labradío secaño.	8	83,37
C-	Labor ou labradío secaño.	9	76,42
C-	Labor ou labradío secaño.	10	69,47
C-	Labor ou labradío secaño.	11	62,52
C-	Labor ou labradío secaño.	12	58,35
C-	Labor ou labradío secaño.	13	51,41
C-	Labor ou labradío secaño.	14	48,63
C-	Labor ou labradío secaño.	15	41,68
C-	Labor ou labradío secaño.	16	37,51
C-	Labor ou labradío secaño.	17	34,73
C-	Labor ou labradío secaño.	18	31,95
C-	Labor ou labradío secaño.	19	30,56
C-	Labor ou labradío secaño.	20	29,18
C-	Labor ou labradío secaño.	21	25,01
C-	Labor ou labradío secaño.	22	23,62
C-	Labor ou labradío secaño.	23	20,84
C-	Labor ou labradío secaño.	24	16,67
C-	Labor ou labradío secaño.	25	15,28
C-	Labor ou labradío secaño.	26	13,89
C-	Labor ou labradío secaño.	27	11,11
C-	Labor ou labradío secaño.	28	8,33
C-	Labor ou labradío secaño.	29	5,56
C-	Labor ou labradío secaño.	30	4,16
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	1	48,63
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	2	44,46
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	3	42,38
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	4	38,90
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	5	36,82

Código	Clase do cultivo ou aproveitamento	Cualificación ou intensidade produtiva	Tipos avaliatorios 2005 (€/ha)
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	6	31,96
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	7	27,79
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	8	23,62
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	9	19,45
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	10	18,06
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	11	15,28
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	12	13,20
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	13	10,42
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	14	8,34
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	15	6,95
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	16	6,25
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	17	5,56
CE	Labor ou labradío con aciñeiras secaño.	18	4,86
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	1	361,25
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	2	319,57
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	3	277,87
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	4	222,28
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	5	194,51
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	6	166,69
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	7	152,83
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	8	118,09
CF	Labor ou labradío con froiteiras regadío.	9	62,52
CR	Labor ou labradío regadío.	1	444,62
CR	Labor ou labradío regadío.	2	430,73
CR	Labor ou labradío regadío.	3	416,83
CR	Labor ou labradío regadío.	4	402,94
CR	Labor ou labradío regadío.	5	389,04
CR	Labor ou labradío regadío.	6	375,15
CR	Labor ou labradío regadío.	7	361,26
CR	Labor ou labradío regadío.	8	347,36
CR	Labor ou labradío regadío.	9	336,25
CR	Labor ou labradío regadío.	10	315,40
CR	Labor ou labradío regadío.	11	294,56
CR	Labor ou labradío regadío.	12	284,84
CR	Labor ou labradío regadío.	13	263,99
CR	Labor ou labradío regadío.	14	252,88
CR	Labor ou labradío regadío.	15	243,15
CR	Labor ou labradío regadío.	16	222,31
CR	Labor ou labradío regadío.	17	211,19
CR	Labor ou labradío regadío.	18	201,47
CR	Labor ou labradío regadío.	19	190,35
CR	Labor ou labradío regadío.	20	180,63
CR	Labor ou labradío regadío.	21	159,78
CR	Labor ou labradío regadío.	22	148,65
CR	Labor ou labradío regadío.	23	138,94
CR	Labor ou labradío regadío.	24	120,88

Código	Clase do cultivo ou aproveitamento	Cualificación ou intensidade produtiva	Tipos avaliatorios 2005 (€/ha)	Código	Clase do cultivo ou aproveitamento	Cualificación ou intensidade produtiva	Tipos avaliatorios 2005 (€/ha)
CR	Labor ou labradío regadío.	25	112,54	FR	Froiteiras regadío.	6	439,06
CR	Labor ou labradío regadío.	26	97,26	FR	Froiteiras regadío.	7	422,37
CR	Labor ou labradío regadío.	27	83,36	FR	Froiteiras regadío.	8	405,72
CR	Labor ou labradío regadío.	28	69,47	FR	Froiteiras regadío.	9	389,03
CR	Labor ou labradío regadío.	29	55,57	FR	Froiteiras regadío.	10	375,15
CR	Labor ou labradío regadío.	30	41,68	FR	Froiteiras regadío.	11	361,22
CR	Labor ou labradío regadío.	31	30,57	FR	Froiteiras regadío.	12	347,36
E-	Pastos.	1	2,78	FR	Froiteiras regadío.	13	333,46
E-	Pastos.	2	2,50	FR	Froiteiras regadío.	14	319,56
E-	Pastos.	3	2,08	FR	Froiteiras regadío.	15	305,67
E-	Pastos.	4	1,94	FR	Froiteiras regadío.	16	272,28
E-	Pastos.	5	1,80	FR	Froiteiras regadío.	17	255,64
E-	Pastos.	6	1,67	FR	Froiteiras regadío.	18	222,31
E-	Pastos.	7	1,39	FR	Froiteiras regadío.	19	188,94
E-	Pastos.	8	1,25	FR	Froiteiras regadío.	20	116,69
E-	Pastos.	9	0,97	HR	Horta regadío.	1	458,51
E-	Pastos.	10	0,68	HR	Horta regadío.	2	444,59
EE	Pastos con aciñeiras.	1	13,89	HR	Horta regadío.	3	430,71
EE	Pastos con aciñeiras.	2	13,20	HR	Horta regadío.	4	402,93
EE	Pastos con aciñeiras.	3	11,81	HR	Horta regadío.	5	395,98
EE	Pastos con aciñeiras.	4	11,12	HR	Horta regadío.	6	382,09
EE	Pastos con aciñeiras.	5	10,42	HR	Horta regadío.	7	368,18
EE	Pastos con aciñeiras.	6	9,73	HR	Horta regadío.	8	351,51
EE	Pastos con aciñeiras.	7	9,03	HR	Horta regadío.	9	343,17
EE	Pastos con aciñeiras.	8	8,34	HR	Horta regadío.	10	326,51
EE	Pastos con aciñeiras.	9	7,78	HR	Horta regadío.	11	308,45
EE	Pastos con aciñeiras.	10	7,22	HR	Horta regadío.	12	291,78
EE	Pastos con aciñeiras.	11	6,95	HR	Horta regadío.	13	282,04
EE	Pastos con aciñeiras.	12	6,25	HR	Horta regadío.	14	265,38
EE	Pastos con aciñeiras.	13	5,56	HR	Horta regadío.	15	247,31
EE	Pastos con aciñeiras.	14	4,86	HR	Horta regadío.	16	238,96
EE	Pastos con aciñeiras.	15	4,17	HR	Horta regadío.	17	222,31
EE	Pastos con aciñeiras.	16	3,47	HR	Horta regadío.	18	204,23
EE	Pastos con aciñeiras.	17	2,78	HR	Horta regadío.	19	187,56
EE	Pastos con aciñeiras.	18	2,08	HR	Horta regadío.	20	177,82
EE	Pastos con aciñeiras.	19	1,39	HR	Horta regadío.	21	161,15
EO	Pastos con oliveiras.	1	13,48	HR	Horta regadío.	22	143,08
EO	Pastos con oliveiras.	2	11,95	HR	Horta regadío.	23	126,36
EO	Pastos con oliveiras.	3	10,42	HR	Horta regadío.	24	100,01
EO	Pastos con oliveiras.	4	9,72	HR	Horta regadío.	25	83,36
EO	Pastos con oliveiras.	5	8,20	I-	Improdutivo.	0	0,00
EO	Pastos con oliveiras.	6	7,36	MB	Monte baixo.	1	4,17
EO	Pastos con oliveiras.	7	6,53	MB	Monte baixo.	2	3,47
EO	Pastos con oliveiras.	8	5,83	MB	Monte baixo.	3	2,78
EO	Pastos con oliveiras.	9	5,00	MB	Monte baixo.	4	2,08
EO	Pastos con oliveiras.	10	4,30	MB	Monte baixo.	5	1,39
EO	Pastos con oliveiras.	11	3,47	MB	Monte baixo.	6	1,11
EU	Eucaliptos.	1	41,68	MB	Monte baixo.	7	0,97
EU	Eucaliptos.	2	33,34	MF	Especies mesturadas.	1	19,45
EU	Eucaliptos.	3	29,17	MF	Especies mesturadas.	2	18,06
EU	Eucaliptos.	4	25,01	MF	Especies mesturadas.	3	17,37
EU	Eucaliptos.	5	20,84	MF	Especies mesturadas.	4	16,67
EU	Eucaliptos.	6	16,64	MF	Especies mesturadas.	5	15,97
EU	Eucaliptos.	7	12,50	MF	Especies mesturadas.	6	15,28
EU	Eucaliptos.	8	8,32	MF	Especies mesturadas.	7	13,88
F-	Froiteiras secaño.	1	27,78	MF	Especies mesturadas.	8	13,20
F-	Froiteiras secaño.	2	24,31	MF	Especies mesturadas.	9	12,50
F-	Froiteiras secaño.	3	20,83	MF	Especies mesturadas.	10	11,81
F-	Froiteiras secaño.	4	17,36	MF	Especies mesturadas.	11	11,09
F-	Froiteiras secaño.	5	13,89	MF	Especies mesturadas.	12	9,03
F-	Froiteiras secaño.	6	9,72	MF	Especies mesturadas.	13	7,64
F-	Froiteiras secaño.	7	6,94	MF	Especies mesturadas.	14	6,94
F-	Froiteiras secaño.	8	3,47	MF	Especies mesturadas.	15	6,25
FR	Froiteiras regadío.	1	514,09	MF	Especies mesturadas.	16	4,86
FR	Froiteiras regadío.	2	500,19	MF	Especies mesturadas.	17	4,16
FR	Froiteiras regadío.	3	486,30	MF	Especies mesturadas.	18	3,47
FR	Froiteiras regadío.	4	472,40	MF	Especies mesturadas.	19	2,78
FR	Froiteiras regadío.	5	455,74	MF	Especies mesturadas.	20	2,08

Código	Clase do cultivo ou aproveitamento	Cualificación ou intensidade produtiva	Tipos avaliatorios 2005 (€/ha)	Código	Clase do cultivo ou aproveitamento	Cualificación ou intensidade produtiva	Tipos avaliatorios 2005 (€/ha)
MI	Vimbieiras ou canavais.	1	41,68	O-	Oliveiras secaño.	36	3,47
MI	Vimbieiras ou canavais.	2	24,97	O-	Oliveiras secaño.	37	2,78
MI	Vimbieiras ou canavais.	3	22,23	OR	Oliveiras regadío.	1	263,99
MM	Piñeiral madeireiro.	1	9,73	OR	Oliveiras regadío.	2	250,10
MM	Piñeiral madeireiro.	2	8,34	OR	Oliveiras regadío.	3	236,20
MM	Piñeiral madeireiro.	3	6,95	OR	Oliveiras regadío.	4	222,31
MM	Piñeiral madeireiro.	4	6,25	OR	Oliveiras regadío.	5	208,42
MM	Piñeiral madeireiro.	5	5,56	OR	Oliveiras regadío.	6	187,57
MM	Piñeiral madeireiro.	6	4,86	OR	Oliveiras regadío.	7	173,68
MM	Piñeiral madeireiro.	7	3,47	OR	Oliveiras regadío.	8	159,78
MM	Piñeiral madeireiro.	8	2,78	OR	Oliveiras regadío.	9	148,67
MM	Piñeiral madeireiro.	9	2,08	OR	Oliveiras regadío.	10	127,83
MT	Mato.	1	8,33	OR	Oliveiras regadío.	11	105,60
MT	Mato.	2	6,94	OR	Oliveiras regadío.	12	83,37
MT	Mato.	3	6,25	OR	Oliveiras regadío.	13	69,47
MT	Mato.	4	5,55	PD	Prados ou pradarias.	1	27,79
MT	Mato.	5	2,08	PD	Prados ou pradarias.	2	23,62
MT	Mato.	6	1,81	PD	Prados ou pradarias.	3	22,23
MT	Mato.	7	1,39	PD	Prados ou pradarias.	4	15,28
NR	Cítricos regadío.	1	444,62	PD	Prados ou pradarias.	5	12,50
NR	Cítricos regadío.	2	439,06	PD	Prados ou pradarias.	6	9,73
NR	Cítricos regadío.	3	436,28	RI	Árbores de ribeira.	1	52,80
NR	Cítricos regadío.	4	433,51	RI	Árbores de ribeira.	2	50,02
NR	Cítricos regadío.	5	430,73	RI	Árbores de ribeira.	3	44,45
NR	Cítricos regadío.	6	408,49	RI	Árbores de ribeira.	4	38,90
NR	Cítricos regadío.	7	375,13	RI	Árbores de ribeira.	5	33,34
NR	Cítricos regadío.	8	333,47	RI	Árbores de ribeira.	6	30,56
NR	Cítricos regadío.	9	312,62	RI	Árbores de ribeira.	7	27,78
NR	Cítricos regadío.	10	270,94	RI	Árbores de ribeira.	8	23,61
NR	Cítricos regadío.	11	229,26	RI	Árbores de ribeira.	9	19,43
NR	Cítricos regadío.	12	208,42	RI	Árbores de ribeira.	10	16,66
NR	Cítricos regadío.	13	166,70	RI	Árbores de ribeira.	11	12,49
NR	Cítricos regadío.	14	48,62	RI	Árbores de ribeira.	12	8,28
O-	Oliveiras secaño.	1	125,05	RI	Árbores de ribeira.	13	1,39
O-	Oliveiras secaño.	2	113,93	ST	Salinas continentais.	1	1.128,21
O-	Oliveiras secaño.	3	106,99	ST	Salinas continentais.	2	875,35
O-	Oliveiras secaño.	4	100,04	ST	Salinas continentais.	3	597,46
O-	Oliveiras secaño.	5	93,09	ST	Salinas continentais.	4	527,98
O-	Oliveiras secaño.	6	86,14	ST	Salinas continentais.	5	389,04
O-	Oliveiras secaño.	7	79,20	V-	Viña secaño.	1	161,17
O-	Oliveiras secaño.	8	73,64	V-	Viña secaño.	2	155,61
O-	Oliveiras secaño.	9	68,08	V-	Viña secaño.	3	141,72
O-	Oliveiras secaño.	10	63,91	V-	Viña secaño.	4	136,16
O-	Oliveiras secaño.	11	59,05	V-	Viña secaño.	5	130,60
O-	Oliveiras secaño.	12	54,19	V-	Viña secaño.	6	125,05
O-	Oliveiras secaño.	13	49,32	V-	Viña secaño.	7	113,93
O-	Oliveiras secaño.	14	44,46	V-	Viña secaño.	8	111,15
O-	Oliveiras secaño.	15	40,29	V-	Viña secaño.	9	108,37
O-	Oliveiras secaño.	16	36,12	V-	Viña secaño.	10	105,59
O-	Oliveiras secaño.	17	31,95	V-	Viña secaño.	11	102,82
O-	Oliveiras secaño.	18	27,79	V-	Viña secaño.	12	94,48
O-	Oliveiras secaño.	19	25,01	V-	Viña secaño.	13	86,14
O-	Oliveiras secaño.	20	22,23	V-	Viña secaño.	14	80,58
O-	Oliveiras secaño.	21	20,84	V-	Viña secaño.	15	77,80
O-	Oliveiras secaño.	22	19,45	V-	Viña secaño.	16	73,64
O-	Oliveiras secaño.	23	18,06	V-	Viña secaño.	17	69,46
O-	Oliveiras secaño.	24	17,36	V-	Viña secaño.	18	62,52
O-	Oliveiras secaño.	25	16,67	V-	Viña secaño.	19	55,57
O-	Oliveiras secaño.	26	15,97	V-	Viña secaño.	20	48,63
O-	Oliveiras secaño.	27	15,28	V-	Viña secaño.	21	37,51
O-	Oliveiras secaño.	28	14,58	V-	Viña secaño.	22	25,01
O-	Oliveiras secaño.	29	13,61	V-	Viña secaño.	23	12,50
O-	Oliveiras secaño.	30	11,95	V-	Viña secaño.	24	10,42
O-	Oliveiras secaño.	31	10,28	V-	Viña secaño.	25	8,33
O-	Oliveiras secaño.	32	8,61	V-	Viña secaño.	26	6,94
O-	Oliveiras secaño.	33	6,81	V-	Viña secaño.	27	5,53
O-	Oliveiras secaño.	34	5,97	V-	Viña secaño.	28	4,16
O-	Oliveiras secaño.	35	4,16	V-	Viña secaño.		